

Tør du læse digte?

Per-Olof Johansson, ved at bladrei gamle udklip

1977

Vil Du elske mig?

Vil Du elske mig, naar Dagen lider,
Og dens Sol er bleven kold og mat,
Naar den dunkle Skygge fremad skrider,
Og bebuder, der er kort til Nat,
Naar min Fod er træt, og mine Hænder
Synke maptesløse i dit Skød,
Naar mit Øje sig mod Himlen vender,
Bedende om Enden paa min Nød?

Vil Du elske mig, naar hvad jeg loved
Viser sig at være ufuldbragt,
Naar det ses, at Hjerter mer end Hoved
Har jeg havt, og mere Mod end Magt,
Naar jeg vrages som en rusten Klinge,
Nu for sløv, men engang altfor hvas,
Og den store Hob kun agter ringe,
At jeg dog engang har fyldt min Plads?

Vil Du elske mig, naar disse Sange,
I hvis Bølgegang mit Hjerter slog,
Og som derfor rørte Hjerter mange,
Og som først din Attraa til mig drog,
- Naar de over andre Toner glemmes,
Og en yngre Slægt for dem er døv,
Naar de i den trykte Bog kun glemmes,
Som paa Hylden staar, bedækt med Støv?

Vil Du elske mig, naar jeg har fundet
Hvilen, som mig dette Liv ej gav,
naar det Maal, min Stræben her har vundet,
Er en tue Jord, en ukjendt Grav?
Vil Du vore Børn da trofast lære,
Hvem jeg var, hvorfor jeg trofast stred?
Vil Du mig i kjærligt Minde bære,
Til Du ved min Side lægges ned?

Carl Ploug

Carl Ploug (1813-1894).
„Dejliges Øresund“ (1845), „Et Kys“, „Skumring“, „Gry“,
„Morgendramme“, (1890).

1977 udgiver Bibliotekscentralen en pjece, sammenstillet af Per Gammelgaard., hvor der fremhæves 23 forfatterskaber, 12 af dem med små citater. Den dukker op, da jeg leder efter et udklip med et digt af Carl Ploug. Carl Ploug husker jeg ellers fra digte, vi sang i skolen.. Hvilke husker jeg ikke umiddelbart, men Internettet hjælper mig med titlerne 'Husker du i høst', 'Påsekklokken kimed mildt'. Jeg kan huske, at jeg var overrasket over digtet, da det dukkede op i et dameblad – måske 'Alt for Damerne' i slutningen af 60'erne, tror jeg, mener at huske det var en serie, udvalgt af Thorkild Bjørnvig.

Nu har jeg fat i den ældste mappe med udklip, og finder først hvad jeg søger, i en efterfølgende kasse. Arbejder mig i gennem sådan to antologier. Nogle gange har jeg skrevet dato, ulogisk og irriterende nok ikke altid. Her møder jeg et digt fra Information af Karsten Bjarnholt, sikkert fra 70'erne. Synes jeg hørte ham læse det op for nylig 'Farfars sidste tur'. Lidt sjovt at finde, når vi siden har lært hinanden at kende. Ligeså med Viggo Madsen, som jeg lærte at kende i 2001, da vi Poesitur læste vores CD ind. Hans digt i Information er dateret 2. maj 1997: 'På færgen tisser mændene til styrbord, kvinderne til bagbord'. 4. maj 1995 er den en hen spalte med Viggo Madsen digte i Information: Virkeligheden slutter her, Vågn op, Glæden, All the lonely people, 'Flittig og fremtrædende undergrundspoet' står der!

Et digt af Erik Knudsen fra 30.maj 1991 lyder ganske aktuelt : 'Det er nu man skal være socialist'. Det er en stor sag, bredt som to spalter og går fra top til bund, så der kan ikke blive tale om at citere det hele. Der er tyve større eller mindre pinde. Den første lyder:

1.

Et spøgelse går gennem verden – kapitalismens spøgelse,
Med en lugt af gammel overfrakke, og blåøjet, sporty,
Proppet af energi – se hvor det gror, det skyder: EKS-
PANSION, VÆKST ... befolkningerne vokser, uligheden vokser
Forureningen vokser, oprustningen vokser.

Og afslutningen:

17.

Skovene skrumper ind, ørkenene vokser, landbrugsområ-
der mister deres muld, antallet af plante- og dyrearter
reduceres, ozonlaget bliver stadig tyndere, drivhusgasser
hober sig op, ulandene lemlæstes af gæld - og overalt
tiljubles de frie markeds kræfter.

18.

Kløft: et nøgleord til i dag.
Kløft mellem ilande og ulande.
Kløft mellem regeringer og befolkninger.
Kløft mellem profit og natur.
Kløft mellem tirader og virkelighed.
Kløft mellem hvad der er og hvad der kunne være.

19.

En sætning i 'Erobrerne' af Malraux: "Det skal ikke
altid være de samme som lider".

20.

Socialisme er ingen tilstand og har aldrig været.
Socialisme, gennemført politisk og økonomisk demokrati,
er mulighed, udvej, håb. Kapitalismen måtte gennem lange
op- og nedture før den blev verdenssystem. Vi behøver
ikke 500 år. 200 er nok.

En sidebemærkning: Selv har jeg aldrig kaldt mig socialist, men vil gerne opfattes som altid at have haft en social indgangsvinkel til politik – så hvorfor ikke socialist? Det har jeg prøvet at forklare med min læsning af det kommunistiske manifest – en artikel fra 1976, som stadig kan læses på nettet <http://per-olof.dk/cdt/debatfo3.htm> .

Mens jeg skriver, har jeg lyttet til til Zornig Andersens udsendelse Zornigs Zone på Radio 24syv om socialt udsatte, hvor socialordfører fra Enhedslisten, Finn Sørensen i anden time, får muligheden for at forklare, hvad han vil gøre, for at ændre det samfund, der åbenlyst svigter nogle af de mest udsatte børn. ”Vi undersøger om socialismen stadig har noget at tilbyde, eller om det offentlige hjælpe-system har udviklet sig til et socialistisk monster.” Da jeg når frem til at skrive om Eriks Knudsens digt er radioen parat til den anden time – hvor temaet er socialismen! Hvilket da understreger aktualiteten af digtets tema i Erik Knudsens digt. Carl Plougs digt kunne jeg også godt læse som aktuelt, selvom sprogformen er typisk 1800-tal. Jo, jeg tør godt læse digte.

